

Весняне

Ганна Черінь

Поклаши в скриню зимну втому,
З душі зваливши пудів сто,
Одного дня ти вийдеш з дому
Вдягнувши весняне пальто.

Проміння — згострене, як стріли,
Колес гутірка голосна,
Підталин сніг і листя пріле,
Тривога... Так, уже весна!

Смішна общипана синиця
Танцюючи обходить пень...
І зробить враз така дурниця
Тебе щасливим на весь день!

І стануть через те цікаві
Немудрі човники з кори,
Що їх пускає у канаві
Юрба дзвінкої дітвори.

І навіть вилетить одразу
Щоденний клопіт з голови —
Про непоправний грант від газу,
Борги й короткі рукави...

Он парами, дурні й щасливі,
Воркують мирно голуби...
Купайся й ти в весняній зливі,
Живи, надійся, полюби!

Та ж це для тебе ранок дише,
Лице зробилось молоде,
І те, що нам найголовніше,
Непережите — ще прийде!